

hecetasları

aylık şiir dergisi

131.on5ocak2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak çalışma
ahmet efe

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 131. sayı 15 Ocak 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek
Yayla Koşmaları 5 / 3

Erhan Çapraz
İkrar / 4

Yusuf Erol Gökduman
Rücu / 5

İbrahim Şahin
Miralda / 6

Mehmet Gözükara
Sebep Aşk / 7

Ali Havan
Çalıştım / 8

Emin Gönen
Filistin'e Ağıt / 9

Memik Kömekçi
Erenler / 11

Oruç Elman Dadaşı
Gözöldən Məni / 12

İbrahim Sağır
Her Şey Senin Eserin / 13

Basri Doğan
Derviş / 14

Mustafa Ayvalı
Hüznün Rengi / 15

Əlibəy Məmmədli
Bilmədim / 16

Arif Buzovnalı
Apardı / 17

Fikret Görgün
Gönül / 18

Nüsrət Kəsəmənli
Gətirmə Məni / 19

Osman Fərmanoğlu
Davası / 20

Mutlu Gavcar
Gönlüm Ne İster / 21

İhsan Nazik
Açılsın Kapılar / 22

Kadir Karaman
Muhammed'in Yolundayız / 23

Kadir Pürlü
Derdim Seni / / 24

Yayla Koşmaları 5

İğreti

Geçip gidenlere alkış kıyamet
Mahcup kalanların yüreği sus pus
Bizim gibilere Kerem demezler
Dağların dilinden anlamayız ki

Şehirde köylüyüm köyde şehirli
Yanım yörem sağım solum çelişki
Bir yanım mavera çağrışır durur
Bir yanım içimin taşrasındadır

İçinde olmayı bir yana bırak
Bir türlü yanından geçemediğim
Mış gibi eski bir oyunmuş gibi
Şu benim yalancı yaşamalarım

Ne perde ne dekor ne sahne benim
Say ki biraz efekt biraz da sufle
Farzımuhal bütün replikler ezber
Üstümdeki bütün roller iğreti

Geçip gidenlere alkış kıyamet
Mahcup kalanların yüreği sus pus

Yeminli

Sen beni yakmaya yeminli misin?
Külüm mü savrulsun kaç asır sonra
Evladüyalım bir yana dursun
Bestemin bestesi ne söyler bana

Kâbe' mi yıkmaya yeminli misin?
Nasıl var olurum bu karanlıkta
Nasıl parçalanır nasıl dağılır
Kalbin içindeki o siyah nokta

Karşıma çıkmaya yeminli misin?
Olası mı ezberlemek adını
Bekir Sıtkı Erdoğan'da Marya'sın
Asaf Hâlet Çelebi'de Mariyya

Hep böyle bakmaya yeminli misin?
Bırak kaçırayım bakışlarımı
Büyüsü büyüsün kelimelerin
Ömrümü nafile sebil etmeden

Sen beni yakmaya yeminli misin?
Külüm mü savrulsun bu yaştan sonra

İkrar

ikrar verip bu âleme gelmişim
ikrarından dönenlere ne deyim
hakkın erağında kimi selmişim
yanamadan sönenlere ne deyim

sırr-ı vahdet ol Cemâl'e karşıdır
burc-ı felek şol Celâl'in arşıdır
âşıklar pazarı arşı arşıdır
cân satmadan gönenlere ne deyim

bir mürşide bel bağladım ezelden
dilim ikrarında geçmem güzelden
kimi nefeslerden kimi gazelden
gece gündüz denenlere ne deyim

lutfi baba fani dünya boşuna
felek bir gün ağı katar aşına
vakit varken doğru sarıl işine
yalan yanlış sananlara ne deyim

■ Yusuf Erol Gökdoğan

Rücu

Gönül insanı Tayyib Atmaca ağabeyime

Gün batınca derdi ninem
“Hay’dan geldi Hu’ya gitti”
Göçüverdi akıl tanem
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Topacım, elma şekerim
Boncuk boncuk bilyelerim
Yokuşta söndü çemberim
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Altı üstü bir yolculuk
Kurt yatağında kuzucuk
Attalara aktı çocuk
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

İlk göz ağrım, ilk yangınım
Kabuk bağladı sol yanı
Sevda denen taş yorganım
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Can yurdunda bin dert ile
Kuş uçurdum her sebile
Benim değilmiş dert bile
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Kuyuların sabrı gökte
Gökler mermeri delmekte
Bulut taşıdım elekte
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Hepi topu çelik çomak
Muallakta çürük hamak
Koptu sarıldığım yumak
Hay’dan geldi Hu’ya gitti

Bir büyülü haz uykusu
Hayat, ölümün buğusu
Ve kırıldı düş fanusu
Hay’dan geldi Hu’ya gitti...

Bir avuç toprağım, bir parçacık et
Bir akliselimim, bir dipsiz gaflet
Elest ile ecel arası fetret
Yolcusuyum gizem yüklü kaderin
Ve mahkûmu kaygı dolu seferin
Bir an ellerimi eline al da
Gözlerimden oku beni Miralda!

Su gibi berraktım, süt gibi ak'tım
Deli çaylar gibi çağlayıp aktım
Ardımda hesapsız izler bıraktım
Gömleğimi çekiştirip arkamdan
Heva, heves sarıldılar yakamdan
Şimdi huzur yüreğimden firarda
İlmik ilmik doku beni Miralda!

Gözüm Kaf dağında, aklım O'ndaydı
Hayallerim bitimsiz bir sondaydı
Bastığım cümle yer dile gelirdi
Nere gitsem huzur bile gelirdi
Küheylan yoruldu âkil delirdi
Şimdi nefsim sınırsız bir ısrarda
Tut elimden kaybolmadan Miralda!

Açla aç kalırdım, öksüzle öksüz
Açıkla üşürdüm, yetimle köksüz
Şimdi halim eşkıyadan da farksız
Kıskandırır lain iblisi halim
Sıyrılıp çıkmaya yoktur mecalim
Kaybolmuşum cevapsız bir esrarda
Sen bul beni mevt bulmadan Miralda!

Kuzum kurda âşık, yılanı tutkun
Koçum haktan kaçır, yalana tutkun
Girift bir bilmece, tutulur nutkun
Yırtıldı ar esvaplarım şehvetle
Serdâr iken ayak oldum mihnetle
Boğulsam da kahreden bu efkârda
Özüm temiz, kem değilim miralda!

Tökezledim, at vuruldu yay düştü,
Çığ gibi altımdan kayıp gider arz
Sarar düşüncemi bin türlü maraz
Desem, nefes alıp durayım biraz
Yüreğime fısıltılar üşüştü
Bakma güldüğüm dardayım, darda
Bu gördüğün ben değilim miralda!

Gözlerimden oku beni Miralda!
İlmik ilmik doku beni Miralda!
Tut elimden kaybolmadan Miralda!
Sen bul beni mevt bulmadan Miralda!
Özüm temiz, kem değilim Miralda!
Bu gördüğün ben değilim Miralda!

Sebep Aşk

Sevda dedikleri ateşten kuyu
İçine düşenden sönen olmamış
Zümrütten sürahi alevden suyu
Sunulan kâsedan kanan olmamış

Tılsımla dikilmiş aşkın yeleği
Küle döndürürmüş giyse meleği
Çark evinden tutuşturur feleği
Mümkün mü düşüp de yanan olmamış

Tavus kuşu gibi rengârenk imiş
Her kirpiği bir temrene denk imiş
Aşk denilen tek taraflı cenk imiş
Bugüne dek cenkten dönen olmamış

Sırat da onunmuş murat da onun
Ceyhan, Hurman, Seyhan, Fırat da onun
Doru da onunmuş Kırat da onun
Binip de atına inen olmamış

Gözükara' m her âşığın hanı var
Ah edenin içlerinde şanı var
Nice yıkım görmüş Elbistan' ı var
Mâmur bir yurt göster viran olmamış

■ Ali Havan

Çalıştım

Hayal denizlerinde geziyorum vapurla
Muhal olan şeyleri öldürmeye çalıştım
Kovasız kuyulardan su taşıdım kalburla
Dibi delik küfeyi doldurmaya çalıştım

Kahrılık nefeslerim yalçın kayadan sertti
Gün erken ayaklandı gece içimi kertti
Gölgemin ayak sesi yüreğimi ürpertti
Kellerin perçemini yoldurmaya çalıştım

Çöl ortasında gördüm saklı İrem bağını
Hayal kanatlarıyla dolandım Kafdağı'nı
Yağmur damlalarıyla vurup gökkuşağını
Tüm renkleri öldürüp soldurmaya çalıştım

Filistin'e Ağıt

Yanıyorken ümmetin nazenin çiçekleri
Üç inci parıldıyor külünde masivânın
Nurani halkalarla yansa da etekleri
İçlerinde en fazla, bağı yanık aksanın
Bu ızdırap deminde kalpler her dem yaralı
İlaç diye sürülen acı merhem yaralı

Bilenmiş bir yas kollar sokağını Kudüs'ün
Acılara katıktır damarda gezen öfke
Filistin diyarında kızıla çalar hüznün
Kan belası yuvalar donmuş vicdana leke
Köhnemiş terazisi, sözde hakem yaralı
Buza kesmiş ellerde ruhsuz kalem yaralı

Kucaklamak istedim enbiya mirasını
Titredi omuzlarım kol düştü kucak yandı
Hangi menzil çıkarır bizi kayıp vuslata
Dolaştı kör adımlar ser düştü ayak yandı
Bir özgürlük mavisini tüterken bacalarda
Viran oldu hanüman köz düştü ocak yandı
Sırtlanlara verildi adalet taksimatı
Vuruldu kanlı mühür hüküm düştü hak yandı
Kıydılar birer birer, yitti taze fidanlar
Bağına gül kokulu dal düştü toprak yandı

Tıkandı tüm dillerin çağlayan gür çeşmesi
Kalmadı bir teselli sözcükler harap oldu
Dar geldi acılara kalbin paslı kafesi
Kanda tomurcuk güller kördüğüm serap oldu
Tırpan tırpan biçilmiş kırdı çiğdem yaralı
Dikenli yokuşlara sürgün kadem yaralı

Şahlanan bir fetihtir kutlu tarih mirası
Çalkalandı ufuklar kalktı yetim bir akın
Kıyam etti Ömer'in küllenmiş hatırası
Yeşertti Selahaddin, düşünün mazlumların
Parçalandı vahdet bezm-i âlem yaralı
Nübüvvet hatırası nazlı didem yaralı

Bu nasıl bir kıyımdır izahı, ölçüsü yok
İzanın kantarına kan düştü idrak yandı
Ah! dayanılmaz gayrı bu keder girdabına
Sitemkâr sözcüklere kor düştü dudak yandı
Öksüz kaldı seferi, gül Harem'den Aksa'ya
Dolaştı mahzun mahzun nal düştü Burak yandı
Kurbanıdır şu yetimler bir onur pazarında
Sendeledi merhamet taş düştü sunak yandı
Dost kimdir ve düşman kim? yüzü örten tül kimin?
Göründü çehreleri tül düştü duvak yandı

Erenler

Yüreğim tutuştu yandım erenler
Yüceden engine indirin beni
Götürün pınarın orta yerine
Çimdiren içimi söndürün beni

İsterse yüreğim yerinde çıksın
Yükünü kırkgözün suyuna yıksın
En yufka yerinde kaynayıp aksın
Güneşin şavkında giydirin beni

İntizar eyleyin uzasın yollar
Ardımda ağlasın pür naçar kullar
Nevbahar zamanı açmadan güller
Rahvanı atıma bindirin beni

Fırat'ı ummana coşturun aksın
Hak gözünde bir nur cemale baksın
İsterse yeniden bendini yıksın
Şahı sultanıma bildirin beni

Köşkeroğlu aşkı hakkın hülyası
Yıkılır üstüme Zorkun Yaylası
Giymeden üstüme beyaz libası
Defteri kebirden sildirin beni

■ Oruç Dadaşı Elman

Gözəldən Məni

Darıxdım gülşəndə solan gül kimi
Qurtaran olmadı xəzəldən məni
Ayrılıq sovruldu başa kül kimi
Ayırdı sən kimi gözəldən məni

Hər yana yönəldim tapdı qəm, kədər
Həsərlə eylədi ömrümü hədər
Ağlatdı, incitdi sevdiyim qədər
Ağrıya tuş etdi əzəldən məni

Tüstüyə çevrilib, közdən ayırıyam
Dəyərli, yetərli sözdən ayırıyam
Yaş olub düşmüşəm, gözdən ayırıyam
Axtarıb, aramır göz, əldən məni

Alışıb sönmüşəm, şeirlərimdə
Elmana çönmüşəm, şeirlərimdə
Xəyala dönmüşəm, şeirlərimdə
Gəl soruş qoşmadan, qəzəldən məni

Her Şey Senin Eserin

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.
Bahtımın bahçesinde şakımadın ey bülbül,
Hicranınla gün be gün yandı nârına gönül.
Hiç vefa göstermedin, ızdırabından başka,
Hep şüphe ile baktın kalbimdeki bu aşka.
Bigânelik dağından saldın gam oklarını,
Estirdin baharıma hep hüznün rüzgârını.
Kuşattı dört yanımı gözlerinin sihiri,
Sunmadın bimarına bade-i aşk iksiri.
Açtım gönül kapımı gel gir dedim girmedin,
Aşkının pınarından bir yudum içirmedin,
“Unut” diyorsun şimdi, unutmak ah unutmak,
Bunu diyeceğine beni ateşlerde yak.
Savrulsun da küllerim elem vadilerine,
İftiharla nazar et bu hazin eserine.
Kalbimde hatıralar kaldıkça dilim dilim,
Yaşlı gözümü siler şu buruşuk mendilim.
Tatlı bakışın kaldı senden yâdigâr bana,
Kokunu getirmiyor artık bu rüzgâr bana.
Alnımda kırıışıklar senin hüznünü taşır,
Etrafımda hayalin bir sır gibi dolaşır.
Hâlâ kulaklarımda sesinden nağmeler var,
Aşkıma inanmadın kömür gözlü nazlı yâr.
Sevdamı saracağım elem bulutlarına,
Kendimi vereceğim bahtımın rüzgârına.
Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Derviş

Derviş, bizden esirgeme selamı
Meclisinde olmasa da yerimiz
Muhabbettir gönlümüzün meramı
Gözümüzde kalmasa da ferimiz

Bir parçamız kanatlanır düşünde
Yorgun düşer daha yolun başında
Fuzulî bir meşgalenin peşinde
Fırtınada savruluyor yarımız

Kimi yolda unuttur da amacı
Arzuları kabul eder baş tacı
Tırmanırken aceleyle yamacı
Uçurumdan yuvarlanır birimiz

Doruklarda bulutlara yaslandık
Nehirlerde aksimize seslendik
Yağmurlarda sıırıslıkla ıslandık
Bir hayalden özge değil kârımız

Halka olur gönül ehli diz dize
Çıkarmadan nefisleri temize
Kahırlanma sarılmadan sen bize
Gül kokmuyor diye bizim terimiz

Uzaklardan geldik nefes nefese
Gizlimizi ifşa etme herkese
Kalbimizden silinince vesvese
Kalmayacak cevapsız tek sorumuz

Derviş, işin encamına baksana
Dayanmaz mı darda insan insana
Vadesini tamamlayan bir yana
Aşk olmadan uyanmıyor dirimiz

Hüznün Rengi

Çiy düşmüş mevsimlere dallarda dizi dizi
Belki de yağmur yağar şemsiye al bu ara!
Şu karşiki mor dağlar anlatır ikimizi
Gridir hüznün rengi, ölümünki kapkara.

Çocuksu susuşların anlatamadığı şey
Ayrılıklar yıkıyor evi barkı bu kenti.
Ruhumu üflediğim her kamışın yâdı ney
Nedir bilmem ki bizde aşka dair beklenti?

Dedin sensin günahı! Şu ömrün tekrarı yok
İşte bu yüzden sustum bu yüzden gülmez yüzüm.
Adın Mecnun'a çıkmış desinler zararı yok
Varsın ayyuka çıksın yanacaksa gündüzüm.

Nafile kürek çeker gece gündüze doğru
Çalkanır karaltılar ne yapsam ne etsem boş.
Yüreğim yorgun, inmez dağlardan düze doğru
Çarmıha gerekçedir gözümün üstünde kaş.

Şimdi biz şairlerin şiire aşkı gibi
Yanıp da tutuşurken küle döndük günbegün.
Ne yazık Kafdağı'nda meczuplar köşkü gibi
Şimdi hiç var olmayan ele döndük günbegün.

Gün gelir de kırılır toprağa düşer insan
Gizle masiyetimi beni bensiz bırakma!
Sen ki aşk uygarlığı an'a ömür sığdıran
Kefensiz bırak ama beni sensiz bırakma!

Bilmədim

Səni yaddaşımdan silərəm dedim,
Sən öl, özüm ölüm silə bilmədim.
Getsən də arxanca gələrəm dedim,
Biraz işim çıxdı, gələ bilmədim.

Əyriyə düz dedin zarfatyana,
Səbreylə, döz dedin zarafatyana,
Elə bir söz dedin zarafatyana?
Məni dərdə saldın, gülə bilmədim.

Göylərə ucaldın, ay tacı oldun,
Gah da əlacımın dərdləri oldun.
Gah şirin göründün, gah acı oldun,
Bu nə davranışdı, bilə bilmədim?

Bəsdə ağladığın, daha gül - dedin,
Götür ürəyini iki böl dedin,
Məni sevirənsə yıxıl, öl dedin,
Nə qədər yıxıldım, ölə bilmədim.

Apardı

Fələk yelə verdi insan karvanın
Hərəsin bir yana çəkib apardı.
Bir ömür rəngbərəng bəzədi onu
Sonda ağ əskiyə büküb apardı.

Hər insan yaşadı ölüm anını
Qəflətən Əzrayıl kəsdi yanını
Kiminin yuxuda aldı canını
Kiminin qanını töküb apardı.

Dünya "Tanrı"lığa cəhd edləyən
Halal deyə-deyə haram yeyən
Sinəsinə döyüb "mən-mən" deyən
Candəyin torpağa əkib apardı.

Allah hikmətinə kor baxanların
Xalqın sərvətinə xor baxanların
Haqqa gözlərində tor baxanların
Fələk torbasını tikib apardı.

Arif, sən də öldün başladı adət
Bir az qurdalanıb getdi cəmət
Bircə çadır qaldı yasdən əlamət
Onu da sahibi söküb apardı.

G n l

Bir bir t keniyor  m r defterin;
Kalanı eyleme zay, deli g n l.
Sinende yaralar derin mi derin;
Demedin bir kere “vay!” deli g n l.

Nice dost bildiđin g ld  de ge ti,
Kimi defterinden sildi de ge ti,
Bu da ge er dedin, deldi de ge ti;
Aldığın nefese say deli g n l.

 ahit olmayanlar aşkın g c ne,
M ebbet verirler sevme su una!
B t n g zyaşını attın i ine;
Aksa taşar idi  ay, deli g n l.

Can bedende mahk m, vakit var daha.
Umut hazinendir, bi ilmez paha.
Sığın benliğinden ulu derg ha;
 aresiz bırakmaz Hayy, deli g n l.

Vefasız yılların kalsın yanına,
Affetmek yaraşır merdin şanına.
Fikret der; yaklaştın yolun sonuna,
Gaflet uykusundan ay deli g n l...

Gətirmə Məni

Diz çöküb qarşında dua edirəm!
Ucalardan uca bilirəm səni.
Saxla öz yanında ruhumu, Allah
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Sirli rüyalarım dağılacaqsa,
Arzum gözlərimdə boğulacaqsa,
Əzabım mənimlə doğulacaqsa,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Namərdi mərdindən çox olacaqsa,
Alim ac, gədalar tox olacaqsa,
Yaranmışlar bir gün yox olacaqsa,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Davası

Gedən gündən gələn günə boylanır
İçimizlə çölümüzün davası
Yavaş- yavaş, korun- korun qorlanır
Odumuzla külümüzün davası

Köhnə fikir təzəsinə qarışır,
Qarışqalar ömrümüzə daraşır
Üstə düşür, torpağın bir qarışır
Otumuzla gülümüzün davası

Yeri birdi həyatın boz üzündə
Ölçüsü var tərəzinin gözündə
Biri qalmaq, biri getmək üstündə
Daşımızla selimizin davası

Göy üzündə fırlağandı toza bax
Xəlvətlərə çəpər çəkir tozanaq
Qaçdı-qovdu, kimdi nəşə qazanan
Buludladı yelimizin davası.

Osman, bizi dövran edər darqursaq
Nə qədər ki gözü acdı bu qursaq
Gedər elə hansı işə baş vursaq
Canımızla könlümüzün davası

■ Mutlu Gavcar

Gönlüm Ne İster

Kabına sığmayan delişmen gönlüm
Göklerde kartalca uçmayı ister.

Ara yollarından daralır şehrin
Küheylan misâli kaçmayı ister.

Ciğerini yakar hasret denizi
Bâdeyi soluksuz içmeyi ister.

Sabır tarlasının buğdaylarını
Başağa durunca biçmeyi ister.

İzah etmesi güç aşk kitabının
Esrârını tek tek açmayı ister.

Ömür köprüsünün çiçeklerini
Cânânım uğruna saçmayı ister.

Sırtından atınca kemik yükünü
Pîr-i sevda olup göçmeyi ister.

Açılsın Kapılar

Açılsın kapılar bahtıma benim
Yaramı saracak kul bulamadım
Bir güzel uğruna kavrulmuş tenim
Serinlik verecek göl bulamadım

Divane olmuşum gözyaşım akar
Dilimde dualar ta arşa çıkar
O benim yarenim kim demiş bıkar
Sazıma gelecek tel bulamadım

Dertlerden bezmişim yorulmuşum ben
Bir kartal misali vurulmuşum ben
Sanmayın tahtıma kurulmuşum ben
Altıma serecek çul bulamadım

İnsan olan elbet hiç gönül yıkmaz
Sebebsiz boş yere bir kurşun sıkılmaz
Belki de nefesim sabaha çıkmaz
Rızasız derecek gül bulamadım

Aklımdan silmişim nefreti kini
Elimle itmişim şöhreti şanı
Ben derman aradım gezdim her yanı
Sızım la duracak il bulamadım

Hak dostu şairde içini döktü
Alın yazısına boynunu büktü
Yine akşam oldu karanlık çöktü
Murada erecek yol bulamadım

Müjdesi âleme îlan,
Kurtulur aşkıyla dolan,
Alemlere rahmet olan,
Muhammed'in yolundayız.

Küfrüle şirki sonlatan,
Allah'tan alıp anlatan,
İslam, iman aydınlatan:
Muhammed'in yolundayız.

Elhamdülillah İslâm'ız,
Eksiktik, imanla tamız,
Dilde, kalbde hep duamız:
Muhammed'in yolundayız

Ümmet olan, muhatabı,
İman edene hitabı,
Kur'an'ı Kerim kitabı,
Muhammed'in yolundayız.

İnsanlığa eşsiz ihsan,
Gülistana döner viran,
Can isterse, veririz can.
Muhammed'in yolundayız.

İslam olmayanlar yoksul,
Diyor: ol tek Allah'a kul.
Habibullah olan Resul,
Muhammed'in yolundayız.

Hamd olsun İslâm dinimiz,
İnandık, bundan eminiz,
Cennet mahsulü tenimiz,
Muhammed'in yolundayız.

İslâm inanana rahmet,
Kur'an kurtuluşa davet,
Sure sure, ayet ayet.
Muhammed'in yolundayız.

Hakikatin rehberi o,
Son nebî, son gönderi o,
İki cihan önderi o,
Muhammed'in yolundayız.

Hâdi'den hidayet refref,
Olmayan olacak telef,
O'na ümmet olmak şeref,
Muhammed'in yolundayız.

Her yüreğe yağan güneş,
Cehaleti boğan güneş,
Karanlığa doğan güneş,
Muhammed'in yolundayız.

Daveti ulvî sevgiden,
Müşriklerle harbe giden,
Putları yerle bir eden,
Muhammed'in yolundayız .

Candan içre cânanımız
Armağanı imanımız,
Yoluna kurban canımız,
Muhammed'in yolundayız.

Sahibi Errahman, Rahim
Îman, ihlas ile tahkim,
Yolu Sırat-ı Müstakim
Muhammed'in yolundayız.

Asgarî, aciz ümmeti,
Sever, sayar Muhammed'i,
Allah'ın bize himmeti:
Muhammed'in yolundayız.

Derdim Seni

Ah derdim derdim seni
Ateşten derdim seni
Söylenecek dert olsan
Herkes'e derdim seni

Ah derdim ördüm seni
Taş gibi ördüm seni
Kimse görmesin diye
İçime ördüm seni

Ah derdim verdim seni
Ateşe verdim seni
Bir ümitle tabibe
Emanet verdim seni

Ah derdim kurdum seni
Acıyla kurdum seni
Beni her gün kemiren
İçimde kurdum seni

Ah derdim yordum seni
Hissetmiyordum seni
Karışık bir düş gibi
Hayıra yordum seni

Ah derdim sürdüm seni
Uzağa sürdüm seni
Bir şifa olur diye
Yarama sürdüm seni

Ah derdim sordum seni
Zehirle sordum seni
Buna çare yok dedi
Lokmana sordum seni